

Oz kapitola 10.

[1] Izrael je rozbujelá réva, plody jen pro sebe nasazuje. Čím více má plodů, tím více oltářů staví, čím je jeho země lepší, tím lépe zdobí posvátné sloupy. [2] Jejich srdce je plné úlisnosti, budou však za vinu pykat. On jejich oltáře strhne, zničí jejich posvátné sloupy. [3] Teď říkají: "Nemáme krále. Nebojíme se Hospodina a král - co by nám mohl udělat?" [4] Zaklínají se falešnými slovy, když uzavírají smlouvu; jejich soud bují jako jedovaté býlí na zoraném poli. [5] Obyvatelé Samaří se budou třást strachem o betávenské jalovice; jeho lid bude truchlit nad býčkem. Ať si jeho žreci jásají nad jeho slávou, ta se od něho odstěhuje. [6] I jeho socha bude odnesena do Asýrie jako obětní dar velkokráli. Efrajim sklídí ostudu, Izrael bude zahanben pro své rozhodnutí. [7] Zajde Samaří i jeho král, bude jako pěna na vodách. [8] Zpleněna budou posvátná návrší Ávenu, hřích Izraele. Na jejich oltářích vyrostou trní a hloží. Tu řeknou horám: "Přikryjte nás!" a pahorkům: "Padněte na nás!" [9] Ode dnů Gibeje jsi hřešil, Izraeli. Tam obstáli, nezasáhla je gibejská válka proti pachatelům bezpráví. [10] Budu je trestat, jak sám budu chtít, národy se proti nim shromáždí, aby je spoutaly pro jejich dvojí nepravost. [11] Efrajim je jalovice jhu přivýklá, bývá ráda při výmlatu. Přistoupil jsem k její pěkné šji: Efrajima zapřáhnu, Juda bude orat, Jákob bude vláčet. [12] Rozsívajte si pro spravedlnost, sklízajte pro milosrdenství, zorejte svůj úhor. Je čas dotázat se Hospodina. Až přijde, svaží vás spravedlností. [13] Orali jste svévoli, sklízeli bezpráví, jedli jste ovoce přetvářky. Doufal jsi v svou cestu, v množství svých bohatýrů. [14] V tvém lidu nastane rozbroj, všechny tvé pevnosti budou vypleněny, jako když Šalman vyplenil Bét-ARBÉL, v den boje byla rozdrčena matka nad syny. [15] Právě tak naloží s vámi Bét-el pro vaše strašné zločiny. Za úsvitu bude izraelský král nadobro umlčen.